

Forfatter: Richardt, Chr.

Titel: Udrag fra For Københavns Universitet.

Citation: Richardt, Chr.: "Samlede Digte. Anden deel.", i Richardt, Chr.: *Samlede Digte. Anden deel.*, 1895, s. 240. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-richardt02-shoot-idm140352320021920/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte. Anden deel.

Frejdig Columbus stirred over Havet,
Guttenberg bladed i sin første Bog,
mangen Yngling staved
Sokrates' Sprog.

Trangt var herhjemme, langvejs maatte fare
higende Svend;
Svalen fandt Tag, men Aandens Trækfuglskare
savned det end.
Fik da Kong *Christian* paa de danske Sletter
stensat og hegnet Kilderne de smaa:
Vore lyse Nætter
Fredsværket saa'.

Kor.

Da flokked sig de Unge tæt
paa hjemmegjorte Bænke;
begyndte med kanonisk Ret,
men lærte selv at tænke.
Og hvem der holdt sit Doktor-Maal
bar Voxlys til vor Frue, --
til snart det Wittenbergske Baal
beskjæmmed Kjertens Lue.

den kutteklædte Visdom faldt,
da Klostermuren raved;
og friske Pust med mere Salt
strøg ind fra Verdenshavet.
Og Vedel varmed ved sit Bryst
de frosne Sangens Fugle;
og Tycho præjed Stjernen tyst,
som bort sig vilde smugle.

Og Slægt paa Slægt i Stammens Bark
blev gode Navne skaaret;
og saaet blev manges Kundskabsmark,
som siden rigt har baaret,
Oldkyndighed og Medicin
fik hver sin lærde Ole;
den tredje Ole paa Latin
tog Lyset selv i Skole.

Og kom der et Magister-Hold
det unge Kuld til Skade,
som med Athenes Spyd og Skjold
drev ørkesløs Parade,
saa var der og en Holberg, som
for deres Øre dundred, —
til Sangens høje Musa kom,
og vied vort Aarhundred.

Da gaar i Land en Vikinghær
paa Sjølund's fagre Sletter,
og Ildgranatens røde Skjær
gjør *nu* de lyse Nætter;
med Kirken Skolen staar i Glød,
og Fruespiret falder, —
da følges i Fostbroder-Død,
de høje Lysets Haller.

Men lynramt Eg skød friske Skud
og øged sine Grene,
ja, strakte over Havet ud
sin Arm mod Norges Stene!

Og endnu flokke Danmarks Børn
sig under Templets Buer,
og vinget end Højskolens Ørn
»mod Himmellyset skuer!«

Solo.

See hist ved Lampen
gaar kjækt i Kampen
hver Aandens Helt;
for Jern og Plade
kun skrevne Blade,
og Tag for Telt:
Men Viddets Ganger
han tumler bold,
og Spyd han fanger
i Sandheds Skjold,

Og Øjet flammer;
i stille Kammer
gaar Gny og Brag:
Mens Skrifter tydes,
med Aander brydes
han Slag i Slag!
Skal ej med Skamme
han fly den Dyst,
maa Pilen ramme
hver Dødnings Bryst.

Men Spørgsmaal klirre,
og Tvivl forvirre
hans klare Syn, —